

Ca Dao Mẹ

Mother's Folk Song

Trịnh Công Sơn
Arr. W. Hickox, 2026.05.10

Adagio lamentoso e molto espressivo — quasi Lacrimosa ♩ = 60

rit.....

p

Mẹ ngồi ru con đong đưa vông buồn đong đưa vông buồn Mẹ ngồi ru

mp

con mây qua đầu ghềnh lạy trời mưa tuôn Lạy trời mưa tuôn cho đất sơi mềm hạt mầm vun

lên Mẹ ngồi ru con nước mắt nhọc nhằn xót xa đời mình Mẹ ngồi ru

mp

con đong đưa vông buồn năm qua tuổi mòn Mẹ nhìn quê hương nghe con mình buồn giọt lệ ăn

Chords: Dm, C, A7, F, C7

31

Dm C7 F C7

con nghe dất gọi thăm trọn nợ lưu vong _____ Mẹ ngồi trăm năm như thân tượng buồn để lại quê

34

F A7 Dm a tempo

rit..... 1.

hương _____ Tuổi còn bơ vơ thế giới hằn thù chiến tranh ngục tù

mp

37

2. rit..... a tempo rit.....

tù

mp

Ca Dao Mẹ

Trịnh Công Sơn

Mẹ ngồi ru con đong đưa vông buồn đong đưa vông buồn
Mẹ ngồi ru con mây qua đầu ghềnh lạy trời mưa tuôn
Lạy trời mưa tuôn cho đất sơi mềm hạt mầm vun lên
Mẹ ngồi ru con nước mắt nhọc nhằn xót xa đời mình

Mẹ ngồi ru con đong đưa vông buồn năm qua tuổi mòn
Mẹ nhìn quê hương nghe con mình buồn giọt lệ ăn năn
Giọt lệ ăn năn đưa con về trần tũn nhục chung thân
Một dòng sông trôi cuốn mãi về trời bấp bênh phận người

Điệp khúc: Mẹ ngồi ru con tiếng hát lênh đênh
Mẹ ngồi ru con ru mây vào hồn
Mẹ dạy cho con tiếng nói quê hương
Mẹ nhìn con đi phút giây bàng hoàng

3. Mẹ ngồi ru con đong đưa vông buồn đong đưa phận mình
Mẹ ngồi ru con nghe đất gọi thầm trọn nợ lưu vong
Mẹ ngồi trăm năm như thân tượng buồn để lại quê hương
Tuổi còn bơ vơ thế giới hằn thù chiến tranh ngục tù

Mother's Folk Song

Trịnh Công Sơn

Mother sits singing lullabies to her child, gently rocking the sorrowful hammock, gently rocking the sorrowful hammock.
Mother sits singing lullabies to her child, clouds drift past the mountain ridge, praying for the rain to pour down.
Praying for the rain to pour down so the soil may soften and the seeds may rise.
Mother sits singing lullabies to her child, with weary tears, grieving for her own life.

Mother sits singing lullabies to her child, gently rocking the sorrowful hammock, as the years slowly wear life away.
Mother looks upon her homeland and hears the sorrow of her children, tears of repentance falling.
Those tears of repentance bring the child back to this world, burdened with lifelong humiliation.
A river keeps flowing endlessly toward the sky, carrying the fragile fate of humanity.

Refrain: Mother sits singing lullabies to her child, her song drifting endlessly.
Mother sits singing lullabies to her child, lulling clouds into the soul.
Mother teaches her child the language of the homeland.
Mother watches her child leave, stunned in a fleeting moment of sorrow.

Mother sits singing lullabies to her child, gently rocking the sorrowful hammock, gently rocking her own fate.
Mother sits singing lullabies to her child, hearing the earth softly call, bearing the full debt of exile.
Mother sits for a hundred years like a sorrowful statue, leaving behind her homeland.
Youth remains abandoned in a world scarred by hatred, war, and prison.